

РЕШЕНИЕ

№ 4852

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 20.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3427** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на В. И. Х. от [населено място], със съдебен адрес – Б., [улица], ет. 2, чрез адв. С., срещу Заповед № 1345 / 12. 03. 2013 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция”, в частта ѝ за временното му отстраняване от длъжност.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон. Твърди, че не е извършил посоченото дисциплинарно нарушение, а е изпълнил служебните си задължения. В същото време, не са налице основания за отстраняването му от длъжност, като дисциплинарно-наказващия орган не е изложил никакви мотиви за необходимостта от това. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед, в частта за временното му отстраняване от работа. Претендира разносните по делото. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – директора на Главна дирекция „Гранична полиция”, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представя писмени бележки

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят В. И. Х., е полицай в ГКПП – Кулата от ГПУ – П. при РДГП С..

С писмо рег. № 396 / 08. 03. 2013 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност” на МВР, е

уведомен директора на Главна дирекция „Гранична полиция”/ГДГП/, че на 07. 03. 2013 г. е задържан за срок от 24 часа полицаи В. И. Х., на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

С докладна записка рег. № 10425 / 08. 03. 2013 г. на началника на ГПУ П. до директора на РДГП С., е уведомен последния за задържани трима служители от ГПУ П. от Дирекция „Вътрешна сигурност” и се предлага образуването на дисциплинарно производство срещу тях.

С предложение рег. № 8397 / 08. 03. 2013 г. на директора на РДГП С. до директора на ГДГП, е предложено образуване на производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина от полицаи В. Х., както и временното му отстраняване от длъжност по време на дисциплинарното производство.

Със Заповед № 1345 / 12. 03. 2013 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция” е: 1. образувано дисциплинарно производство срещу полицаи В. И. Х.; 2. временно е отстранен от длъжност полицаи В. Х., считано от датата на запознаване със заповедта и 3. определен е дисциплинарно-разследващ орган. Заповедта е отбелязана, че е връчена на 14. 03. 2013 г.

С жалба вх. № 8023 / 21. 03. 2013 г. по описа на АССГ, е оспорена заповедта в частта ѝ, касаеща временното отстраняване от длъжност.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния орган по смисъла на чл. 228, т. 34 от ЗМВР орган, който може да наложи предвиденото в закона дисциплинарно наказание.

Съдът обаче намира, че при издаването на оспорената заповед, е допуснато нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 234, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност, когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл. 230 и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина, в този случай отстраняването се извършва от органа по назначаването.

По делото няма спор, че на 15. 02. 2013 г. полицаи В. Х. е бил редовна нощна смяна от 20.00 часа до 08.00 часа на 16. 02. 2013 г. В същото време бесспорно е от представеното (стр. 43 и 44) разпределение на личния състав и ежедневен график (стр. 46), че през цялото време на дежурството си полицаи В. Х. е бил разпределен на трасе „вход” в Република Б.. С протоколно определение от 20. 06. 2013 г., съдът е приел този факт за бесспорен и ненуждаещ се от доказване, на основание чл. 146, т. 3 от ГПК.

В същото време, дисциплинарното производство е образувано срещу полицаи В. Х., затова че на 15. 02. 2013 г., е пропуснал през ГКПП Кулата – П. за излизане от страната, като пътник в лек автомобил „А. А-6” с ДК [рег.номер на МПС] българския гражданин М. Ю. А., който протича по кат. „I” и кат. „O”, като осъден с влязла в сила присъда „лишаване от свобода”, за което на 07. 03. 2013 г. в 17.00 часа служителят е задържан със заповед № 9 / 07. 03. 2013 г. по описа на Дирекция „Вътрешна сигурност”, което е квалифицирано като тежко нарушение на служебната

дисциплина.

Видно от заповед № 9 / 07. 03. 2013 г. по описа на Дирекция „Вътрешна сигурност“, полицаи В. Х. е задържан на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, като словесно е посочено, че има данни за извършено престъпление, но така описано основаниято за задържане буквално преповтаря текста на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Всъщност, по делото няма никакви доказателства в подкрепа на твърдението, че полицаи Х. е извършил дисциплинарното нарушение, за което е образувано дисциплинарно производство срещу него.

Видно от дадените от полицаи Х. обяснение от 15. 03. 2013 г. (стр. 18-19) и такива от 26. 03. 2013 г. (стр. 53-55), същия не познава лицето М. А., а фактически като е изпълнявал задълженията си през цялото дежурство на трасе влизане в страна, няма как да пропусне лице, което излиза от страната.

Видно от показанията на свидетеля К., които съдът намира за достоверни и убедителни, доколкото по никакъв начин не е заинтересован от изхода на спора, лицата излизащи от страната се проверяват само избирателно, като само съмнително изглеждащите лица се проверяват в системата за издирване.

Всъщност тези обстоятелства следва да се изследват в хода на дисциплинарното производство, но сами по себе си доказват, че не е била налице необходимост от временно отстраняване от длъжност на жалбоподателя, тъй като същия по никакъв начин не може да попречи на разследването.

Действително с предложение рег. № 8397 / 08. 03. 2013 г. на директора на РДГП С. до директора на ГДГП, е предложено временното отстраняване от длъжност на Х., като е посочено, служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина, но нито в това предложение, нито в заповедта за отстраняване са изложени конкретни мотиви, как ще стане това.

Видно и от молба рег. № 26063 / 30. 05. 2013 г. представена (стр. 40-41) от страна на ответника, във връзка с указанията за посочване на актуална информация по образуваното досъдебно производство, понастоящем В. Х. няма процесуално качество по досъдебно производство № 7 /2013 г. по описа на О. при Окръжна прокуратура Б., т.е. на същия не му е повдигнато някакво обвинение, така че не става ясно, по какъв начин служебното положение ще затрудни разследването, още повече че това представлява цитиране на законовия текст и административния орган е длъжен да посочи, по какъв начин с действията си отстраненото лице ще попречи на разследването.

Съгласно константната съдебна практика (решение № 13897 от 06.11.2012 г. по адм. д. № 8780/2012 г., решение № 146 от 07.01.2013 г. по адм. д. № 8777/2012 г., решение № 15596 от 07.12.2012 г. по адм. д. № 11083/2012 г., решение № 1914 от 11.02.2013 г. по адм. д. № 4231/2012 г. на ВАС и др.) административния орган следва да изложи конкретни съображения и да представи доказателства по делото, как със своето служебно положение дисциплинарнопривлеченото лице би затруднило разкриването на обективната истина.

Отстраняването от длъжност е винаги временно и то само по себе си не е нито дисциплинарно наказание, нито наказание по смисъла на НК. Актът по чл. 234, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, като подлежащ на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност, следва да съдържа конкретни мотиви за това по какъв начин служителят би затруднил разкриването на обективната истина в хода дисциплинарното производство: дали разследваните деяния са свързани с

упражняването на предоставените на служителя правомощия или по друг начин, който би затруднил разследването.

При това положение, съдът намира, че не са налице основания за отстраняването от длъжност на В. Х., тъй като такива не са изложени от страна на административния орган, а и не се представиха доказателства че служебното му положение ще затрудни разследването.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице противоречие с материалноправни разпоредби-отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноси, каквото искане е своевременно направено. От страна на жалбоподателя са направени разноси в размер на 10 лв. за държавна такса и 300 лв. (стр. 51) за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на В. И. Х. от [населено място], Заповед № 1345 / 12. 03. 2013 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция”, в частта ѝ за временното му отстраняване от длъжност.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция”- С., [улица], да заплати на В. И. Х. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], направените по делото разноси в размер на 310 (триста и десет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: